

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 24 aprilie 2019 —
E. Sp. z o.o. Sp. k. cu sediul în S./Minister Finansów**

(Cauza C-335/19)

(2019/C 280/27)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: E. Sp. z o.o. Sp. k. cu sediul în S.

Intimat: Minister Finansów

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ — în special articolul 90 alineatul (2) din această directivă — ținând seama de principiile neutralității fiscale și proporționalității, permit instituirea în dreptul intern a unei limitări a posibilității de reducere a bazei de impozitare în cazul neplății totale sau parțiale în considerarea statutului fiscal special al debitorului și al creditorului?
- 2) În special, dreptul Uniunii nu se opune introducerii în dreptul intern a unei reglementări care să ofere posibilitatea de a beneficia de o „reducere pentru creanțe nerecuperabile” cu condiția ca, la data prestării serviciului sau a livrării bunurilor și la data anterioară datei depunerii regularizării declarației fiscale în scopul de a beneficia de această reducere:
 - debitorul să nu fie supus unei proceduri de insolvență sau de lichidare;
 - creditorul și debitorul să fie persoane identificate în scopuri de TVA?

⁽¹⁾ JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7

**Recurs introdus la 30 aprilie 2019 de Fabio De Masi și Yanis Varoufakis împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a doua) din 12 martie 2019 în cauza T-798/17, Fabio De Masi, Yanis Varoufakis/Banca Centrală
Europeană (BCE)**

(Cauza C-342/19 P)

(2019/C 280/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurenți: Fabio De Masi, Yanis Varoufakis (reprezentant: Professor Dr. A. Fischer-Lescano, profesor universitar)

Cealaltă parte din procedură: Banca Centrală Europeană

Concluziile recurențelor

1. anularea Hotărârii Tribunalului din 12 martie 2019 în totalitate și admiterea cererii formulate în primă instanță,
2. obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în litigiu, în temeiul articolului 184 coroborat cu articolele 137 și următoarele din Regulamentul de procedură al Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenții au solicitat în primă instanță anularea, în temeiul articolului 263 alineatul (4) TFUE, a Deciziei din 16 octombrie 2017 a BCE prin care li s-a respins cererea de acces la documentul din 23 aprilie 2015 intitulat „Răspunsuri la întrebări privind interpretarea articolului 14.4 din Protocolul la Statutele SEBC și BCE”.

Recurenții invocă patru motive în susținerea primului capăt de cerere:

1. Ignorarea faptului că principiul transparenței a fost introdus în dreptul primar în baza articolului 15 alineatul (1) TFUE, a articolului 10 alineatul (3) TUE și a articolului 298 alineatul (1) TFUE, precum și a articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Hotărârea atacată ignoră faptul că standardul privind dreptul la transparență nu rezultă doar din dreptul derivat, iar acest drept derivat, în ceea ce privește dreptul transparenței, ar trebui să fie interpretat conform dreptului primar. Tribunalul reduce astfel întinderea controlului jurisdicțional privind dreptul la transparență prin ignorarea principiului statului de drept.
2. Ignorarea semnificației obligației de motivare și a exigențelor privind obligația de motivare dezvoltate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE). Hotărârea Tribunalului ignoră faptul că BCE nu indică absolut deloc în decizia atacată modalitățile concrete în care s-ar aduce atingere BCE.
3. Necunoașterea raportului dintre articolul 4 alineatul (3) din Decizia 2004/258/CE ⁽¹⁾ (excepția de la principiul transparenței: luările de poziție destinate a fi utilizate în interiorul instituției) și articolul 4 alineatul (2) din această decizie (excepția de la principiul transparenței: avizele juridice). Tribunalul ignoră faptul că articolul 4 alineatul (2) din Decizia 2004/258 constituie o *lex specialis* în ceea ce privește luările de poziție juridice și că articolul 4 alineatul (3) din această decizie nu este aplicabil unui aviz juridic abstract.
4. Hotărârea atacată în mod eronat a negat în general existența unui interes public superior de a divulga documentul, în sensul articolului 4 alineatul (3) din decizia menționată.

Obligarea la plata cheltuielilor de judecată este solicitată în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 184 și ale articolului 137 și următoarelor din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție.

⁽¹⁾ Decizia Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene (BCE/2004/3) (JO 2004, L 80, p. 42).